

Armoa ja iloa ihmisille

Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Merjan Ystäväkirje 2.2022

Pietarissa 6.10.2022

”Rajusäiden raivotessa eipä kaadu linnamme, maan ja taivaan hukkuessa vielä seisoo turvamme. Jeesus-kalliomme aina, järkkymättä vankka on, saamme olla autuaita, aina luottaa armohon.”

Siionin Kannel 277:2

Rakkaat ystävät!

Hyvä nimikkoseurakuntien väki Alajärvellä, Lapualla, Laihialla, Seinäjoella, Ilmajoella, Sulkavalla, Rautavaaralla, Jämijärvellä, Taipaleella (Taipalsaari, Lemi ja Savitaipale)!

Kultainen syksy: lehti puusta variseepi

Lämmin syksyinen tervehdys täältä Pietarista! Pääsin mukavasti perille syyskuun alussa tuttavani autossa. Samalla tulivat talvivaatteetkin mukana. Tavarahan on valkoisen miehen (ja etenkin varmaan naisen) taakka, sanoo afrikkalainen sananlasku!

Olin ollut poissa muutaman kuukauden, mutta se aika tuntui olleen kuin yksi päivä. Kaupunki on syksyisessä asussaan kaunis: puistojen puut hohtavat punaisen erivyyssä. Väki kuljeskelee puistossa. Epävarman ajan keskellä etsimme rauhan Jumalan luonnosta, olemmehan myös itse osa luomakuntaa.

Marian seurakuntalaisia Kelton hautausmaalla, jossa seurakunta vainon aikana kokoontui.

Kesämökkiläisetkin ovat palanneet kaupunkiin ja sen kyllä huomaan metroissa ja busseissa.

Hintojen noustessa ovat kotipuutarhan tuotteet nostaneet arvoaan ja suosiotaankin! Työpöydälleni ilmestyy aina silloin tällöin hillopurkkeja, omenoita, perunoita, luumuja ym. Ovat takuulla biodynaamista tuotantoa! Sokeria ei ole myöskään säästely, hilloaminen ja säilöminen tapahtuu vanhaan kunnon malliin. Pakastimia ei moniin pieniin asuntoihin edes mahtuisi.

Juhlasta juhlaan: yksi usko, yksi matka

Suomessa ollessani sain loppukesän aikana vierailia niissä nimikkoseurakunnissani, jotka jäivät koronan kautta paitsioon viime vuonna. Ilo oli tavata uskollisia tukijoita ja esirukoilijoita. Hyvin minua pidettiin! Rakkaus ja ilo ovat siitä erikoisia asioita, että ne eivät vähene jaettaessa, vaan lisääntyvät ja jaettaessa ne antavat voimaa ja uskallusta jatkaa eteenpäin.

Toukokuussa olin ensimmäistä kertaa Kirkkopäivillä Oulussa. Mainio tapahtuma. Taidankin alkaa fanittamaan Kirkkopäiviä! Vaikeistakin asioista päästiin keskustelemaan rakentavassa hengessä. Ystävyysseurakuntatapahtumassa olimme Inkerin kirkon edustajina Mannermaiden kanssa.

Elokuussa Suomen Turussa kokoontui myös Suomalais-Ugrilainen Pappeinkokous. Ihana oli kesäinen Turku ja mainiot kokousjärjestelyt Opistolla. Edellisestä kokouksesta Petroskoissa oli vierähtänyt jo kuusi vuotta. Ensimmäisestä omasta kokouksestani Lapualla taitaa olla kulunut jo yli 20 vuotta! Jos Jumala suo niin, neljän vuoden jälkeen tapaamme Unkarissa, Unkarin luterilaisen kirkon vastatessa järjestelyistä.

Kiitos kirkoista: on riemu kun saan tulla

Kyllä täällä Inkerin kirkossakin on ollut juhlaa! Tänä syksynä tuli kuluneeksi 30 vuotta Kelton kirkon vihkimisestä ja 30 vuotta Aunuksen seurakunnan perustamisesta, kirkkorakennus toki on nuorempi. Syvä kiitollisuus vallitsi näissä juhlissa: Tähän asti on Herra auttanut. Vaikka ongelmia ja vastusta on paljon, niin seurakunnat elävät täällä, siinä paikassa minne ne Jumala on pystyttänyt. Häinkö hylkäisi omansa? Kaipausta yhteyteen Suomen kristittyjen ystävien kanssa on suuri. Tahdomme kuitenkin uskoa, että rukouksen silta pysyy ja sitä pitkin kulkevat lohdutuksen, ilon ja toivon enkelit.

Kelton kirkon 30-vuotisjuhlayleisöä.

Kaikille paikkoja on: pelto suuri, laiho laaja

Inkerin kirkon Teologinen Instituutti on saanut lisärakennuksen melkein valmiiksi. Saimme sinne myös kalustelahjoituksia Pietarista. Instituutti tekee parhaansa kouluttaakseen kirkolle työntekijöitä. Opiskeluolosuhteet ovat hyvät ja Instituutti on nyt saanut takaisin valtion lisenssin eli se on laillistettu korkeamman asteen oppilaitos. Kirkko toimii kuitenkin koko Federaation alueella ja työpaikoista ei ole pulaa. Valitettavasti moni halajaa suurkaupungin sykkeeseen, vaikka Herran elopellolla olisi hyvin tilaa hiukan syrjemmälläkin. Varsinkin Karjalaan ja Siperiaan kaivataan vakinaisia ja sijaistyöntekijöitä. Toisaalta monet opiskelijat ovat jo perheellisiä ja se aiheuttaa tietenkin omat haasteensa. Itse mietin, että voisihan asia olla hullumminkin: olisi läjäpäin valmiita työntekijöitä, eikä heille olisi työpaikkoja eikä seurakuntia!

Uralin rovastikunnan perheleiri Joskar-Olassa.

Instituutti saa pian rehtoriksi, nuoren, akateemisen loppututkinnon omaavan Konstantin Subbotinin. Hän tulee Uralin rovastikunnasta, Suomen suvun kaukaisimmilta mailta. Konstantin on pappi ja myös kielitaitoinen. Iloitsen erityisesti hänen yhteyksistään kansainvälisiin toimijoihin sekä paikallisiin yliopistoihin.

Vähimmille veljillemme: kuitenkin aurinko taivaalla on

Inkerin kirkon diakonityö on sopeutunut myös vallitsevaan tilanteeseen. Hätäapua on jaettu tarvitseville. Kirkon laitokset, vanhainkodit ja lastensuojelulaitos sekä äiti-lapsi-koti (ensikoti) ovat myös saaneet lahjoituksia paikallisilta toimijoilta. Kronstadissa toimiva äiti-lapsi-koti on kirkon uusimpia diakonisia laitoksia.

Se auttaa ahdinkoon joutuneita yksinhuoltajia eteenpäin elämässä. Suojan ovat saaneet myös sairaan lapsen kanssa hoitoihin tulleet äidit ja lapset. Apua tälle kodille on tullut ennen kuin olemme ehtineet edes sitä pyytää! Olisiko se Pyhän Hengen salattua työtä ihmisten kesellä? Aineellista hätää lienee kuitenkin helpompi lievittää kuin henkisiä ongelmia. Sielunhoidon ja terapian tarve on suuri. Rukoilemme, että osaisimme oikein lohduttaa ja auttaa ahdistuksen alla olevia.

Toivon auringon säteiden lämmöstä saamme voimaa kun ihmiset pääsevät kiinni elämään: löytyy työpaikka, asunto ja löytyy paikka seurakunnassa: ilo kasteen lahjasta ja lunastuksesta.

Kohti Kirkolliskokousta: mihin ryhtyväni soisit, siihen anna taitoa

Tätä kirjoittaessani Inkerin kirkko valmistautuu vuosittaiseen Kirkolliskokoukseen, Synodiin.

Nyt pidämme sen etäkokouksena. Toki lähempänä Pietaria asuvat jäsenet voivat tulla kokoukseen. Mitään suuria asioita ei tällä kertaa ole esityslistalla. Sääntömääräisiä ovat työalojen suunnitelmat ja vuosikertomukset sekä talousasiat. Kiitollisena ajattelen kansliasihteerimme Nina Savolaisen työpanosta. Yli 20 kirkolliskokouksen sihteerinä toimiminen ansaitsee kyllä kakkukahvit. Vaikka hallinto saattaa tuntua tylsältä, niin ilman sitä emme vain tule toimeen. Paljon on opittu ja koko ajan menään eteenpäin.

Suomen kirkolliskokous puolestaan on ELYn kannalta jännittävä, kun Piispaikokous on yksimielisesti päättänyt esittää ELYn hyväksymistä kirkon viralliseksi lähetysjärjestöksi. Tämä on suuri kiitoksen aihe. Siunatkoon Hyvä Jumala molempien rakkaiden kirkkojen kokoukset. Ohjatkoon kokouksia yhteyden henki ja halu toimia yhdessä kirkkojemme sisällä, rakentaen, rukoilen ja iloiten pelastuksen lahjasta: ”Kaikki saavat lahjaksi vanhurskautensa hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.” (Room 3:24-25)

Kanttorikurssilaiset Marian kirkossa.

Monin lämpöisin terveisin Pietarin syksystä

Merja

ILOITEN KIITÄMME:

- Hyvin sujuneesta paluusta Pietariin kesän jälkeen
- Nimikkoseurakuntavierailuista: mainioista järjestelyistä ja hienoista kohtaamisista
- Ystävien avusta ja tuesta ihan käytännön asioissa Venäjällä ja Suomessa
- Rakkaasta kodista Pietarissa
- Läheisestä yhteistyöstä Suomen Pietarin Pääkonsulaatin välillä
- Onnistuneesta työmatkasta Karjalan rovastikuntaan
- Kesän juhlista

Merja Kramsu

c/o Inkerin kirkko, PL 189, 53101 LAPPEENRANTA
(ei paketteja, kirjeenä tulevat voi lähettää)

Sähköposti: merja.kramsu@evangeliset.net

Puh: +7 921 789 62 38 (Venäjä, myös WhatsApp)
+358 50 323 68 19 (Suomi, myös WhatsApp)

Tukitili: IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Tilisiirron viestikenttään: Merja Kramsu
(sekä oma seurakuntasi)

TOIVOSSA PYYDÄMME:

- Rauhan aikaa
- Inkerin kirkon ja Suomen kirkon Kirkolliskokouksille yksimielisyyttä ja viisautta
- Siunausta uudelle Inkerin kirkon Teologisen Instituutin rehtorille
- Inkerin kirkolle viisautta suunnitella taloutta vähenevien resurssien aikana
- Pappeja ja diakoneja erityisesti syrjäisemmille seuduille
- Vienan Kemin kirkkoprojektin suotuisaa etenemistä
- Voimia Inkerin kirkon papeille ja diakoneille monin tavoin vaikeassa tilanteessa

”Herra voi kyllä antaa voiton yhtä hyvin pienen kuin suurenkin joukon voimin.” 1 Sam. 14:6

Elyn kesäjuhlilla Jämsässä: vas. Vuokko Orjala, Merja, Juha Orjala, Sakari ja Pirjo Nurmesviita. Kuva: Satu Kivisaari